

«Тасдиқ мекунад»

Ректори Донишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи С.Айни д.и.т., профессор
Ғаффорӣ Н.У.

«02»

соли 2021

ТАКРИЗИ

муассисаи такриздиҳанда, ба диссертатсияи илмии Саидова Ҳисния Маҳмадулоевна дар мавзӯи «Чанбаҳои ташкилӣ-иқтисодии хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити иқтисодиёти бозорӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.01 - назарияи иқтисодӣ пешниҳод шудааст.

1. Мухимияти мавзӯи тадқиқоти диссертатсионӣ

Тадқиқоти диссертатсионии Саидова Ҳисния Маҳмадулоевна дар мавзӯи «Чанбаҳои ташкилӣ-иқтисодии хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити иқтисодиёти бозорӣ», мутобик ба талаботи дурнамои рушди ҳаёти иҷтимоиву иқтисодии Тоҷикистон анҷом дода шудааст. Чунки дар шароити муосир масъалаи рушди соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоӣ аҳамияти махсусро касб менамояд, зеро ислоҳоти гузаронидашудаи соҳаи иҷтимоӣ дар бештари мавридҳо имконияти гузариш ба рушди устувори иқтисодии мамлакатро муайян менамояд. Ислоҳоти соҳаҳои иҷтимоӣ дар тамоми давлатҳо ба манфиати аҳолии буда, бевосита ба сатҳи некуаҳволии моддӣ, истеъмол, дарозумрӣ, тарзу сифати ҳаёт ва ғайронокии меҳнатию иҷтимоии аҳолии таъсир мерасонанд. Чунин ислоҳот ногузир сабаби бартарият пайдо кардани вазифаҳои тамоюли иҷтимоидошта дар шароити трансформатсияи муносибатҳои ҷамъиятӣ мегардад ва соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоӣ ҳамчун кафолати болоравии некуаҳволии ҷамъиятӣ, рушди захираҳои инсонӣ ва низоми иқтисодиёти миллӣ доништа мешавад. Соҳаи иҷтимоӣ ба сифати механизми асосии такрористеҳсоли сармояи инсонӣ баромад мекунад ва ба сифати омили асосии рушди иқтисодӣ маҳсуб меёбад. Аз ин рӯ, дар шароити муосир омӯзиши масъалаи рушди хизматрасониҳои соҳаҳои иҷтимоӣ на танҳо мубрам, балки масъалаи аввалиндараҷа дар шароити иқтисоди бозорӣ ба ҳисоб меравад.

Дар шароити иқтисодиёти бозорӣ тағйироти ҷиддии бо муносибатҳои моликиятдорӣ ва нақши давлат дар идоракунӣ ва маблағгузорӣ алоқамандбуда, такмилдиҳии вазифаҳои соҳаҳои алоҳидаи иқтисод ба вучуд меоянд. Бештари ин тағйиротҳо дар соҳаҳои иҷтимоӣ амалӣ мегарданд, ки дар ҳаёти инсон нақши муҳимро иҷро менамоянд. Бо дарназардошти қонё нагардидани талаботи аҳолии ба хизматрасониҳои иҷтимоӣ, бахусус ба сифати хизматрасониҳо зарурияти тавсеа ва рушди хизматрасониҳои соҳаҳои иҷтимоӣ ба миён меояд. Дар шароити иқтисодиёти бозорӣ дар назди дилхоҳ давлат мушкilotи иҷтимоӣ ҷой дорад, аммо сабабҳои онҳо ва шакли зухуроти онҳо гуногун мебошад. Мушкilotи иҷтимоӣ, ки дар Ҷумҳурии Тоҷикистон новобаста аз ислоҳоти гузаронида дар ин соҳа ҷой доранд, дар нокифоя ва нисбатан паст будани сифати хизматрасониҳои иҷтимоӣ зоҳир

мегардад. Дар заминаи воқеияти кишвар ин масъала хеле муҳим арзёбӣ мегардад, чунки ҳал намудани масъалаҳои ҷанбаҳои ташкилию иқтисодии хизматрасониҳои иҷтимоӣ ба паст шудани шиддати иҷтимоӣ дар ҷомеа меоварад ва барои таъмини сатҳи муносиби зиндагӣ ба аҳоли мусоидат мекунад.

Дар раванди ташаккулёбии иқтисоди бозорӣ ва амалигардонии стратегияҳо ва барномаҳои давлатии рушди иқтисодиёти ҷумҳурӣ корҳои муайян ҷиҳати дастрасӣ ба хизматрасониҳои иҷтимоӣ ва таъмини босифати он ба анҷом расонида шудаанд. Аммо дар баробари ин пайваста баланд бардоштани сатҳ ва сифати ҳаёти аҳолии кишвар дар мадди аввал масъалаи ба вуҷуд овардани шароити мусоидаткунандаро барои зиндагии инсон тақозо мекунад, ки дар навбати худ аз гузаронидани ислоҳот ва дар ин замина баланд бардоштани сифати хизматрасониҳо дар соҳаҳои тандурустӣ ва низоми маориф ва дигар хизматрасониҳои иҷтимоӣ вобастагӣ дорад. Ҳалли ин масъалаҳо бе ҷустуҷӯ, коркард ва татбиқи ҷанбаҳои нави ташкилию иқтисодии хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити муосири рушди иқтисодиёти бозорӣ имконнопазир мебошад, ки интихоби мавзӯи мазкур омӯзиши назариявӣ, таҳқиқи амалии онро муайян ва асоснок менамояд.

Ҳамин тавр, мубрамияти масъалаи коркарди ҷанбаҳои ташкилӣ-иқтисодии хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити иқтисодиёти бозорӣ ба андешаи мо муҳим буда, боиси интихоби мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ гардид.

2. Дарачаи асоснокии гузоришҳои илмӣ, хулосаву пешниҳодҳо, ки дар диссертатсия омадаанд.

Дар раванди ҳалли илмии масъалаҳои гузошташуда равишҳои методологӣ ва методии пажӯҳиш, ки муаллиф интихобу истифода намудааст, имконият додааст, ки натиҷаҳои судманди илмӣ дар самти таъмини ҷанбаҳои ташкилӣ-иқтисодии хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити иқтисодиёти бозорӣ ва коркарди пешниҳодҳои илмиву амалӣ дар ҷодаи такмили усул ва механизмҳои баланд бардоштани сатҳ ва сифати хизматрасониҳои иҷтимоӣ рӯи кор омадааст.

Асоснокии хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия омада ва сатҳи илмияти онҳо аз он шаҳодат медиҳад, ки муаллиф асарҳои бунёдии олимони иқтисодии ватанию хориҷиро дар соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоӣ эҷодкорона истифода бурдааст.

Дар раванди таҳқиқоти диссертатсионӣ усулҳои иқтисодии таҳлил васеъ истифода шудаанд, махсусан: таҳлилӣ, иқтисодӣ-оморӣ, муқоисавӣ, индуксия ва дедуксия, инчунин усулҳои эконометрикӣ, таҳлил ва синтез, истифода шудааст.

Заминаи иттилоотии таҳқиқоти илмиро санадҳои меъёрию ҳуқуқӣ, қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, Паёмҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, қарорҳои Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, тавсияҳои муассисаҳои илмии ҷумҳурӣ дар самти рушди соҳаи тандурусти ва маориф дар низоми таҳсилоти олии касбии мамлакат маводҳои ҷопии даврагии иқтисодӣ ва ВАО, маводҳои

конференсияҳо, маводҳои таҳлилий ва тадқиқотӣ, захираҳои иттилоотии шабакаи «Internet» ташкил додаанд.

Шиносоӣ бо кор нишон медиҳад, ки муаллиф хеле моҳирона бо адабиёҳои илмӣ доир ба мавзӯи тадқиқот кор кардааст, мустақилона далелҳои омориро вобаста бо мақсади тадқиқот чамъ оварда, коркард ва таҳлил намудааст.

3. Саҳеҳӣ ва навгонии тадқиқот ва натиҷаҳои гирифташуда.

Ба назари мо элементҳои навгонии тадқиқоти диссертатсионӣ, ки муаммоҳои илмӣ аз тарафи муаллиф гузошташударо хеле саҳеҳ тавсия медиҳад, чунинанд:

– дар асоси омӯзиши ҷанбаҳои назариявӣ ва амалӣ, тавзеҳи муаллифии мафҳуми хизматрасонии иҷтимоӣ пешниҳод карда шуда, алоқамандии он бо маблағгузори сармояи инсонӣ ошкор карда шуд, нақши соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар мукамалгардонии раванди ташаккулёбии сармояи инсонӣ ва муҳимияти он барои рушди иҷтимоӣ-иқтисодии ҷамъият муайян карда шуд;

– таъсири чораҳои ба самти танзими тақозо ва арзаи хизматҳои тиббӣ нигаронидашуда дар ҳолати гузаронидани ислоҳоти соҳаи тандурустӣ омӯхта шуда, хусусиятҳои рушди хизматрасонии тандурустӣ муайян карда шуд, ки дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ин хизматҳо асосан хизматҳои статсионарӣ буда, дар таҳқиқоти диссертатсионӣ нишон дода шудааст, ки хизматрасониҳои амбулаторӣ метавонанд барои кам гардидани хизматрасониҳои статсионарӣ мусоидат расонанд;

– мушкилоти хизматрасониҳои соҳаи маорифи таҳсилоти олии касбӣ дар шароити иқтисоди бозорӣ муайян карда шуд, ки бештар дар паст будани сифати хизматрасонӣ, вобаста ба талаботи бозори меҳнат тайёр накардани кадрҳо, номувофиқ будани омодаسازی кадрӣ ва тақозо ба кадрҳо аён мегардад;

– хусусиятҳои рушди хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити иқтисоди бозорӣ ошкор карда шуда, муайян карда шудааст, ки барномаи кафолати давлатӣ ҳуҷҷати муҳим барои рушди соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ, дастрасии аҳоли ба хизматрасониҳои иҷтимоӣ, аз ҷумла хизматрасониҳои тиббӣ мебошад ва ҷандирии тақозо ва арзаи хизматрасониҳои тиббӣ дар шароити иқтисоди бозорӣ муайян карда шудааст;

– самтҳои ояндаи рушди хизматрасониҳои тандурустӣ ҳамчун стандартҳои минималии иҷтимоии тандурустӣ ва чораҳои барои баландбардории самаранокии хизматрасониҳои тиббии аввалия ба воситаи афзоиши тақозои аҳоли ба он пешниҳод карда шуда, муайян карда шуд, ки хизматрасониҳои иҷтимоӣ барои беҳтарسازی сатҳи зиндагии аҳоли ва баланд бардоштани некуаҳволии мардум таъсири мусбӣ мерасонанд;

– роҳҳои мукамалгардонии самаранокии соҳаи хизматрасонии муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ пешниҳод карда шуд, ки: устувор гардонидани раванди таълим дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ; мутобиқнамоии барномаҳои таълимӣ ба стандартҳои ҷаҳонии таҳсилот

воридшавии муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ ба бозори ҷаҳонии хизматрасониҳои таҳсилотиро дар бар мегирад.

Дар сарсухани диссертатсия муҳиммияти мавзӯ, сатҳи коркарди он, ҳадаф ва вазифаҳо, гипотезаи диссертатсия ва ғ. муайян карда шудааст.

Дар боби якум – «**Асосҳои назариявии таҳқиқоти соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ**» таҳаввулоти назарияи хизматрасонӣ дар шароити дигаргуншавии муносибатҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ; муайян намудани хизматрасонии иҷтимоӣ ҳамчун категорияи иқтисодӣ ва нақши он дар рушди иҷтимоӣ-иқтисодии ҷамъият баён гардидааст.

Дар ин боби диссертатсия таҳаввулоти назарияи хизматрасонӣ дар шароити дигаргуншавии муносибатҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ, хизматрасонии иҷтимоӣ ҳамчун категорияи иқтисодӣ, нақши соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ мавриди омӯзиш ва таҳқиқ қарор гирифтааст. Дар диссертатсия муаллиф феҳристи муаррифии баъзе аз муаллифониро доир ба моҳият ва намудҳои хизматрасониҳои иҷтимоӣ нишон додааст. Шарҳи мафҳуми хизматрасониҳои иҷтимоиро дар адабиёти иқтисодӣ овардашударо ҷамъбаст намуда, ба хулоса омадааст, ки хизматрасониҳои иҷтимоӣ, маҷмӯи муносибатҳои иқтисодӣ-иҷтимоӣ оид ба расонидани хизматҳои аз нигоҳи иҷтимоӣ зарур, аз ҷумла соҳаи маориф ва тандурустӣ мебошад, ки барои рушди ҷамъият мусоидат менамояд. Ин хизматҳо асосан барои аҳоли аз ҷониби муассисаҳои давлатӣ ва хусусӣ расонида мешаванд. Дар шароити муосир, дар баробари афзоиш ёфтани тақозо ба хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар қатори муассисаҳои хизматрасонандаи давлатӣ, муассисаҳои хизматрасонии хусусӣ низ афзоиш ёфта истодаанд, ки рақобатро байни муассисаҳои давлатӣ ва хусусӣ ба миён меоранд. Аҳоли низ дар навбати худ имкон пайдо менамояд, ки аз хизматрасониҳои сифатноки тиббӣ ва маорифи таҳсилоти олии касбӣ васеъ истифода барад. хизматрасониҳои иҷтимоӣ яке аз самтҳои афзалиятноки хоҷагидорӣ дар шароити муосир мебошанд, зеро ин хизматҳо барои баланд бардоштани сатҳ ва сифати зиндагии аҳоли мусоидат менамоянд. Хизматрасониҳои иҷтимоӣ ва соҳаҳои асосии ифодакунандаи он, яъне маориф ва тандурустӣ, фарҳанг хизматҳоеро ба аҳоли пешниҳод менамоянд, ки аҳоли бе истифодабарии онҳо дар шароити муосир фаъолият намуда наметавонанд. (саҳ. 15-29).

Дар диссертатсия омадааст, ки соҳаи хизматрасонии иҷтимоиро ҳамчун соҳаи бозтавлиди сармояи инсонии барои афзоиши самаранокии истеҳсолоти ҷамъиятӣ шароит фароҳамоваранда муайян намудан мумкин аст.

Соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ дар худ маҷмӯи намудҳои гуногуни фаъолият, вазифаҳо ва шаклҳои ташкилии фаъолияти иҷтимоӣ-иқтисодиро дар бар мегирад, ки мақсади асосии онҳо ҳифзи солими ва ҳаёти инсон, фароҳам овардани ҳуқуқи баробари гирифтани маълумоти миёна, олий, кори мувофиқ ва музди кори арзанда, беҳтарсозии сифати шароити манзилӣ ва маишӣ, инчунин, мутобик сохтан ба воситаҳои муосири рушди иҷтимоӣ-фарҳангӣ мебошад (саҳ. 30-45).

Муаллиф таҳлилҳои гузаронидашударо ҷамбааст намуда ба хулосае меоянд, ки сатҳ ва сифати хизматрасониҳои иҷтимоӣ ба даромад ва сатҳи зиндагии аҳоли вобастаги дорад. Ҳаҷми хизматрасониҳои иҷтимоии расонидашаванда, пеш аз ҳама, ба таъминоти беморон, имконияти маҳдуддоштагон, кӯдакон, пиронсолон ва бепарасторон таъсир мерасонад. Ба воситаи расонидани хизматҳои иҷтимоӣ имконият пайдо мегардад, ки нисбатан боадолатона даромадҳо тақсим карда шуда, тафриқаи аҳоли аз рӯи даромад бартараф гардад (саҳ. 49).

Муаллиф дар диссертатсия, ки яке аз соҳаи калидии хизматрасонии иҷтимоӣ соҳаҳои маориф баҳисоб меравад, аҳмияти зиёд додааст. Чунки соҳаи маориф барои баланд бардоштани сифати захираҳои меҳнатӣ равона гардидааст. Маориф дар афзоиши ҳосилнокии меҳнат нақши назаррас дорад. Дар шароити иқтисодии гузаранда барои рушди иҷтимоӣ-иқтисодии устувор қувваи кории баландсифат лозим мебошад, ки маълумоти олӣ ва тайёрии касбӣ дошта бошад. Қувваи кории баландихтисос ҳаҷми ММД, афзоиши сифати маҳсулот ва сарфакорона истифодабарии захираҳоро таъмин менамояд (саҳ. 58).

Дар диссертатсия муаллиф натиҷаи тадқиқотҳои гузаронидаи худ ба хулосае омадааст, ки хизматрасониҳои иҷтимоӣ ба рушди иҷтимоӣ-иқтисодии ҷамъият мусоидат хоҳанд намуд. Дастрасӣ ба хизматрасониҳои иҷтимоӣ, аз ҷумла маориф ва тандурустӣ барои беҳтар гардидани сифати сармояи инсонӣ мусоидат менамояд ва сармояи инсонӣ, дар навбати худ, ин категорияи мураккаби иҷтимоӣ-иқтисодии истеҳсолоти ҷамъиятӣ мебошад, ки мукамалгардонии он танҳо дар ҳолати рушди динамикии соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ муяссар мегардад (саҳ. 62).

Дар боби дуюми диссертатсия – «**Хусусиятҳои соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити иқтисоди бозорӣ**» таҳлили вазъи соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, хусусиятҳои рушди соҳаи хизматрасонии тандурустӣ дар шароити муосир ва вазъи хизматрасонии соҳаи таҳсилоти олии касбӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мавриди баррасӣ ва омӯзиш қарор гирифта, вазъи кунунии соҳаҳои хизматрасонии иҷтимоӣ дар ҷумҳурӣ муайян карда шудааст.

Дар ин боби диссертатсия қайд гардидааст, ки рушди муносибатҳои нави иқтисодӣ яке аз самтҳои сиёсати иқтисодии давлат тараққӣ додани соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ, баланд бардоштани сатҳи сифати зиндагии аҳоли ва паст намудани сатҳи камбизоатӣ мебошад, ки аз самти иҷтимоӣ-иқтисодии пешгирифтаи сиёсати давлатро барои дурнамо ифода менамояд. Аз ҳолати ин соҳа дар бисёр мавридҳо раванди бозтавлиди захираҳои меҳнатӣ, шумора ва сифати онҳо, сатҳи рушди илмӣ-техникии қувваҳои истеҳсолкунанда ва ғайра муайян мегардад. Муаллиф қайд мекунад, ки соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ барои рушди соҳаҳои истеҳсоли аҳамияти назаррасро доро мебошад ва барои рушди муътадили аҳоли мусоидат менамояд.

Бо дарназардошти афзоиши шумораи аҳоли дар оянда талабот ба хизматрасониҳои иҷтимоӣ бо суръати баланд афзоиш хоҳад ёфт. Ин ҳолат дар назди давлат ва дигар муассисаҳои расонандаи хизматҳои иҷтимоӣ

вазифа мегузорад, ки суръати рушди хизматрасониҳои иҷтимоиро дар тамоми минтақаҳои ҷумҳури вусъат бахшанд.

Аз таҳлилҳои матраҳшуда муаллиф ба хулоса меояд, ки рушди иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва сифати хизматрасонӣ ба пастшавии сатҳи камбизоатӣ дар шароити муосир оварда мерасонад. Яке аз омилҳои манфии муайянкунандаи тамоюли муосири рушди соҳаи хизматрасонӣ дар ҷумҳури зиддияти мутақобилаи байни қонуниятҳои рушди соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоӣ, ҷамъият ва хусусиятҳои рушди он дар минтақаҳо мебошад. Зиддияти рушд дар соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар сатҳи давлат муқаррароти муайяни танзимкунандаи соҳаи маориф, тандурустӣ ва фарҳангро дар ҷамъият ба вучуд овард (саҳ. 63-77).

Дар параграфи дуюми боби ду хусусиятҳои рушди соҳаи хизматрасонии тандурустӣ дар шароити муосир маридаи омӯзиш ва таҳлил қарор додашудааст. Дар айни замон соҳаи тандурустӣ яке аз ҷузъҳои муҳимми соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ мебошад, аммо дар айни замон, нақши афзояндаи хизматрасониҳо дар ҷомеа имконият медиҳад, ки ба соҳаи тандурустӣ чун қисми махсуси бахши хизматрасонӣ таваҷҷуҳ зоҳир намоем.

Хизматҳои тандурустӣ, ба монанди системаҳои дигари хизматрасонӣ, тасаввуроти иҷтимоӣ ва фарҳангии ҷомеаи шаҳрвандӣ ва ҷамъиятро ба пуррагӣ ифода менамояд. Нишондиҳандаи асосии меъёр бавучудоварандаи арзишҳои ҷамъиятӣ ба табиати тандурустӣ таъсир мерасонад. Дар баъзе ҷомеаҳо он афзалиятан ҳамчун неъматҳои ҷамъиятӣ доништа мешавад, ки аз он тамоми шаҳрвандон ҳангоми гирифтани хизматрасониҳои тиббӣ ё пешгирикунандаи метавонанд истифода баранд.

Муаллиф қайд мекунад, ки ҳар қадаре, ки сатҳи зиндагии аҳоли беҳтар гардад, тақозои аҳоли ба хизматрасониҳои иҷтимоии сифатнок меафзояд, ҳамзамон ҳар қадаре, ки сатҳи камбизоатӣ баланд бошад, ҳамон қадар эҳтиҷ ба хизматрасониҳои ройғони иҷтимоӣ, ки аз ҷониби муассисаҳои давлатӣ расонидашаванда, меафзояд. Аз ин ҷо чунин қонуниятро ошкор намудан мумкин аст, ки байни ин нишондиҳандаҳо, яъне хизматрасониҳои иҷтимоӣ ва сатҳи зиндагии аҳоли алоқаи зич вучуд дорад (саҳ. 77 - 94).

Муаллиф дар диссертатсия таъкид менамояд, ки соҳаи маориф дар афзоиши ҳосилнокии меҳнат нақши муҳимро иҷро менамояд. Мукамалгардонии низоми маориф ва хизматрасониҳои соҳаи маориф ҷанбаи муҳимми рушд ва истифодабарии захираҳои инсонӣ ба ҳисоб меравад. Дар шароити муосир барои тараққиёти иҷтимоӣ-иқтисодии бомуваффақияти ҷамъият, қувваи кории сифати баланддошта тақозо мегардад, ки дорои сатҳи баланди маълумотнокӣ ва касбият бошад. Сарчашмаи муҳимми рушди иқтисодӣ дар шароити муосир дониш, илм ва маҳорати истифодабарии он ба ҳисоб меравад. Бо мақсади рушди иқтисодии мамлакат дар омодагории аҳоли ҳамчун дорандагони касбияти баланд ва қонъсозии талаботи ҷамъият вазифаи муҳимро хизматҳои соҳаи маориф иҷро менамоянд.

Чунон ки мушоҳида намудан мумкин аст, соҳаи хизматрасониҳои маориф бо суръати баланд афзоиш ёфта истодааст. Аз як тараф, ин ҳолат зиёд

шудани талаботи истеъмолкунандагонро ба хизматҳои маориф ифода намояд, аз тарафи дигар, бе гирифтани касбу ихтисоси муайян дар шароити иқтисоди бозорӣ дар бозори меҳнат фаъолият намудан мушкил мебошад (саҳ. 94-112).

Дар боби сеюм – «Роҳҳои баландбардории сифати хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити муосир» дар заминаи муайянсозии мушкilotи калидии соҳа роҳҳои мукамалгардонии хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити муосир, мукамалгардонии хизматрасонӣ дар соҳаҳои тандурустӣ ва таҳсилоти олии касбии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва баланд бардоштани самаранокии фаъолияти онҳо пешниҳод гардидаанд.

Рушди босуботи низоми хизматрасонии иҷтимоӣ яке аз ҳадафҳои афзалиятноки сиёсати иҷтимоии давлат буда, ба таъмини кафолатноки ҳуқуқҳои конституционии шаҳрвандоне равона шудааст, ки дар ҳолати душвори зиндагӣ қарор доранд.

Дар диссертатсия асоснок карда шудааст, ки соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоӣ яке аз соҳаҳои муҳим барои нигоҳдории фаъолияти зисти аҳоли ба ҳисоб меравад. Аз ҷумла Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки худ давлати иҷтимоӣ мебошад, ҳифзи иҷтимоии аҳоли, такмилдиҳии соҳаҳои калидии расонандаи хизматҳои иҷтимоӣ, яке аз вазифаҳои асосии давлат ба ҳисоб меравад. Ҷиҳати беҳтарсозии соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоӣ низоми қонунгузори соҳа бояд мукамал гардонида шавад ва барномаҳои мақсаднок барои танзими соҳа ва самаранок истифодабарии хизматрасониҳои иҷтимоӣ бояд роҳандозӣ карда шаванд (саҳ. 113-129).

Дар диссертатсия муайян карда шудааст, ки тақозо ба хизматрасониҳои тиббӣ дар шароити муосир на ҳамеша чандир мебошанд. Зеро дар ҳолати пайдо шудани тақозо ба хизматрасониҳои тиббӣ (ба садама дучор гардидан, бемории вазнин, ки ба ҳаёт хатар дорад) бемор ё оилаҳои беморонро нарх кам ташвиш медиҳад, яъне дар ин ҳолатҳо нарх он қадар аҳамият надорад. Муайян карда шуд, ки яке аз ҳуҷҷатҳои зарурии танзими хизматрасониҳои тиббӣ «Барномаи кафолати давлатӣ» мебошад, ки ҳаҷм, шакл ва тарзи расонидани хизматҳои тиббиро ба аҳоли муайян менамояд (саҳ. 129-142).

Дар ин боби диссертатсия, ҳамзамон низоми хизматрасонии маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар доираи ислоҳоти маориф тӯли солҳои соҳибистиклолӣ корҳои назаррасе бо мақсади дигаргунсозии низоми маориф ва рушди ояндаи он анҷом дода шудаанд. Ҳамзамон дар замони имрӯза масъалаи муҳим паст будани сифати таҳсилот, аз меъёр зиёд будани захираҳои кадрӣ, паҳн гардидани хизматрасониҳои гаронарзиши пулакии соҳаи маориф, ки барои қисмати зиёди аҳоли дастнорас мебошанд, боқӣ мемонад. Дар шароити имрӯза заминаи гузошташуда дар ҳошияи ислоҳоти маориф бояд барои қонеъсозии талаботи аҳоли ва кам намудани вазнинии молиявӣ, баландбардории сифат ва дастрасии хизматҳои маориф равона карда шаванд. Гарчанде ки расман таҳсилоти миёнаи умумӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ройгон мебошад, дар асл аҳоли маблағҳои муайяно пардохт менамояд.

Хизматрасониҳои иҷтимоӣ, махсусан хизматрасониҳои иҷтимоии соҳаи тандурустӣ ва маориф дар низоми таҳсилоти олиии касбӣ, бояд аз нуқтаи назари баландбардории сифат такмил дода шаванд. Таносуби байни омодаسازی кадрҳо ва тақозои бозори меҳнат номувофиқ мебошад, ки боиси зиёд гардидани арзаи қувваи корӣ нисбати тақозои он мегардад. Аз ин рӯ, муассисаҳои таҳсилоти олиии касбӣ бояд вобаста ба тақозои бозори меҳнат ва аз рӯи ихтисосҳои дар бозори меҳнат тақозодошта кадр омода намоянд. Дар самти хизматрасониҳои тиббӣ бояд тавачҷуҳ ба хизматрасониҳои амбулаторӣ зиёдтар карда шавад (саҳ. 143-157).

Дар хотимаи диссертатсия хулосаҳои илмӣ ва пешниҳодҳо дар 11 банд омадааст.

4. Муҳимияти хулосаву пешниҳодҳо ва имконияти истифодаи онҳо илм ва амалия.

Андешаҳои назариявӣ диссертатсия метавон гуфт, ки дар ҷанбаҳои ташкилӣ-иқтисодии хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити иқтисодиёти бозорӣ саҳмгузор шудаанд. Масалан, рушди хизматрасониҳои иҷтимоӣ ва баланд бардоштани сифати зиндагӣ, яъне тавачҷуҳ ба соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоии тандурустӣ ва соҳаи таҳсилоти олиии касбӣ, ҳамчун маҷмӯи муносибатҳои иқтисодӣ дар шароити иқтисоди бозорӣ асос меёбад.

Аҳамияти амалии натиҷаҳои тадқиқоти илмӣ аз он иборат аст, хулоса ва тавсияҳои дар тадқиқоти диссертатсионӣ овардашударо дар фаъолияти амалӣ, бахусус дар мавриди таҳияи стратегия ва рушди ҷанбаҳои ташкилӣ-иқтисодии хизматрасониҳои иҷтимоӣ ба таври васеъ истифода бурдан мумкин аст. Онҳоро инчунин мақомоти ҳокимияти давлатӣ барои такмили қонунгузорӣ ва таҳияи тадбирҳо дар соҳаи хизматрасонӣ истифода бурда метавонанд. Ба ғайр аз ин, натиҷаҳои тадқиқот дар ҷараёни фаъолияти Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, Вазорати тандурустӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Вазорати меҳнат, муҳоҷират ва шуғли аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Вазорати саноат ва технологияҳои нав дар ҷодаи коркарди механизмҳои татбиқи барномаҳои соҳавӣ истифода шуданаш мумкин аст.

5. Арзёбии моҳияти диссертатсия, сатҳи комилии он, камбудихо доир ба шаклгирии диссертатсия

Албатта, тадқиқоти диссертатсионӣ аз нигоҳи ташкилоти тақриздихана дорои як қатор носоҳеҳиҳо аст, ки умуман наметавонад сифати илмӣ ва меҳнати илмӣ муаллифро коста намояд. Камбудихои дархости ташкилоти тақриздихана чунин аст:

1. Дар рӯи хатти адабиётҳои истифодашуда муаллиф 194 адабиётро нишондодааст, аммо дар иқтибосҳои диссертатсия баъзе адабиётҳо нишон дода нашудааст, ҳуб мешуд диссертант танҳо иқтибосҳои овардашударо дар диссертатсия дар рӯи хатти адабиёт ҷойгир менамуд.

2. Дар руйи хатти адабиётҳои истифодашуда, руйи хатти санадҳои меъёрию ҳуқуқи ба забони русӣ оварда шудааст, аммо кори диссертатсионӣ бо забони давлатӣ-тоҷикӣ таълиф карда шудааст.

3. Параграфи 1.3 “Нақши соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ дар рушди иҷтимоӣ-иқтисодии ҷамъият” ба боби 1 “Асосҳои назариявии таҳқиқоти хизматрасонии дар шароити иқтисоди бозорӣ ” мувофиқа намекунад, ҳуб мешуд параграфи 1.3-ро бо чунин унвон номгузори мекарданд “Нақши соҳаи хизматрасонии иҷтимоӣ дар шароити иқтисоди бозорӣ”

4. Дар боби 11 диссертатсия “Хусусиятҳои соҳаи хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити иқтисоди бозорӣ” “Параграфи 2.3, ки “Вазъи хизматрасонии соҳаи маорифи таҳсилоти олии касбӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон” номгузори шудааст, ба андешаи мо “Вазъи хизматрасонии соҳаи маориф дар низоми таҳсилоти олии касбии мамлакат” номгузори мешуд ҳуб буд.

5. Дар диссертатсия баъзе мавҳум ва истилоҳҳо нодуруст қайд карда шудааст: масалан дар саҳифаҳои 10,13 ва 124 “ соҳаи маорифи таҳсилоти олии касбӣ”; дар саҳифаи 59 “Ташкилоти байналхалқии тандурустӣ”; саҳифаи 31 ”гузоштани дандон”; дар саҳифаҳои 11, 12, 13, 14, 29, 61, 77, 149, 151, 152, 156,159 “маорифи таҳсилоти олии касбӣ” истилоҳи забони намебошад. Ҳаминтавр иқтибосҳои овардашудаи диссертатсия мувофиқи талаботи низомнома ва ҳуҷҷатҳои расмии тавсиякардаи ҚОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон намебошад.

6. Дар саҳифаи 69 рақамҳои омили дар диссертатсия нишондодашуда, таҳлили илмӣ надорад ва манбаи онҳо низ дарҷ нагардидааст. Мисол саҳ 69 ҳаҷми хизматрасониҳои пулакӣ аз рӯи ҳамаи самтҳои хизматрасонӣ... агар аз ягон манбаъ гирифта шудабошад, онро муаллиф бояд нишон меод.

7. Дар саҳифаи 71 ақидаи доктори илмҳои иқтисоди профессор Умаров Ҳ.У.қайд карда шудааст, аммо иқтибос оварда нашудааст. Ғайр аз он дар саҳифаи 146 ақидаи Н.У.Қурбонов оварда шудааст, вале иқтибос оварда нашудааст ва муайян нест ин шахс кист, ному насаби Н.У.Қурбонов дар руйи хатти адабиётҳо дарҷ нагардидааст.

8. Дар диссертатсия баъзе хатогиҳои имлоӣ ва услубӣ ба назар мерасанд. Камбудии зикршуда хусусияти тавсиявӣ дошта, сатҳи баланди иҷроиши таҳқиқот ва аҳамияти амаливу назариявии диссертатсияро кам намегардонанд. Диссертатсия аз лиҳози мантиқ ва забонӣ (имлоӣ) бори дигар таҳрири ҷидди меҳодад. Ин норасоиҳо ҷузъӣ буда, арзиши диссертатсияро паст намекунанд ва ислоҳшаванда мебошанд.

Аммо эроду дархостҳое, ки дар боло зикр шудаанд, сатҳи назариявиро амалии тадқиқоти диссертатсионии Саидова Ҳисния Маҳмадулоевнаро коҳиш намедихад. Дар кулл диссертатсияро метавон гуфт, ки тадқиқоти ба итмомрасидааст, мустақилияти муаллиф дар тадқиқот бурдан эҳсос мешавад.

6. Тасдиқи ифодаи натиҷаҳои тадқиқоти диссертатсионӣ дар нашриҳои илмӣ

Асарҳои интишоршудаи муаллиф иқтибосҳои илмӣ ва хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия ҷой доштаро дар худ инъикос намудаанд.

Аз рӯи натиҷаҳои тадқиқот 18 мақолаи илмӣ дар ҳаҷми 6,3 ҷ.ш.ҷ, аз он ҷумла 8 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои аз тарафи ҚОА эътироф шуда, ҷоп карда шудаанд. Натиҷаҳои тадқиқоти илмӣ дар конференсияҳои илмӣ-назариявӣ ва илмӣ-амалӣ, семинарҳои дар Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ба тариқи маърузаҳои илмӣ баён шуда буданд.

7. Мутобиқати мазмуни автореферат бо мазмуни диссертасия

Автореферати диссертасия мазмуни асосии тадқиқоти диссертатсиониро дар худ инъикос намудааст ва дар он навиғҳои илмӣ, ки ба ҳимоя бароварда мешавад ҷой гирифтааст.

Аз нигоҳи мазмуни илмӣ ва шакли баён диссертатсия дар мавзӯи «Ҷанбаҳои ташкилӣ-иқтисодии хизматрасониҳои иҷтимоӣ дар шароити иқтисодиёти бозорӣ», бешубҳа қори илмиву таҳассусӣ буда, дар он ҳалли муаммои илмӣ, ки аҳамияти муҳимму афзалиятнокро дар рушди илми иқтисоди ватанӣ доро аст, қомилан бо талаботи Низомномаи ҚОА - и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ аст. Аз ин лиҳоз муаллифи он Саидова Ҳисния Маҳмадулоевна сазовори дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.01 - Назарияи иқтисодӣ мебошад.

Тақризи муассисаи тақриздиханда дар маҷлиси кафедраи умумидонишгоҳии назарияи иқтисодии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ баррасӣ ва тасдиқ шудааст. Дар ҷаласаи устодони иштирок намуда, 12 нафар овоз доданд. Натиҷаи овоздиҳӣ: “тарафдор” – 12 нафар, “бетараф”- нест, “муқобил” – нест. Протоколи № 9 аз 31 март соли 2021.

Раиси ҷаласа, мудири кафедра,
номзади илмҳои иқтисодӣ

Аюбов Д.М.

Ташхисгар, номзади илмҳои иқтисодӣ
профессори кафедраи назарияи иқтисодӣ

Азизов Ш.С.

Қотиби ҷаласаи кафедра
муаллими калони кафедра

Амақов И.Б.

Имзои Д.М.Аюбов, Ш.С.Азизов,
И.Б.Амақовро тасдиқ мекунам.
Сардори Раёсати кадрҳо ва қорҳои
маҳсуси ДДОТ ба номи С.Айнӣ

Назаров Д.Қ.

Нишонӣ: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121.
Тел. +992(37) 224 13 83, E-mail: tgpu@mail.ru, www.tgpu@mail.ru